

PROGRESSZÍV FIKCIÓ

Interjú
Pintér Márton építésszel

Fiatalkorod ellenére számos megvalósult építészeti projekt társtervezésében vettél már részt, a MOME-s mestermunkád azonban egy meglehetősen progresszív, futurisztikus fikció jelenségével foglalkozik. Pontosan mit szeretnél megvalósítani a diplomamunkáddal?

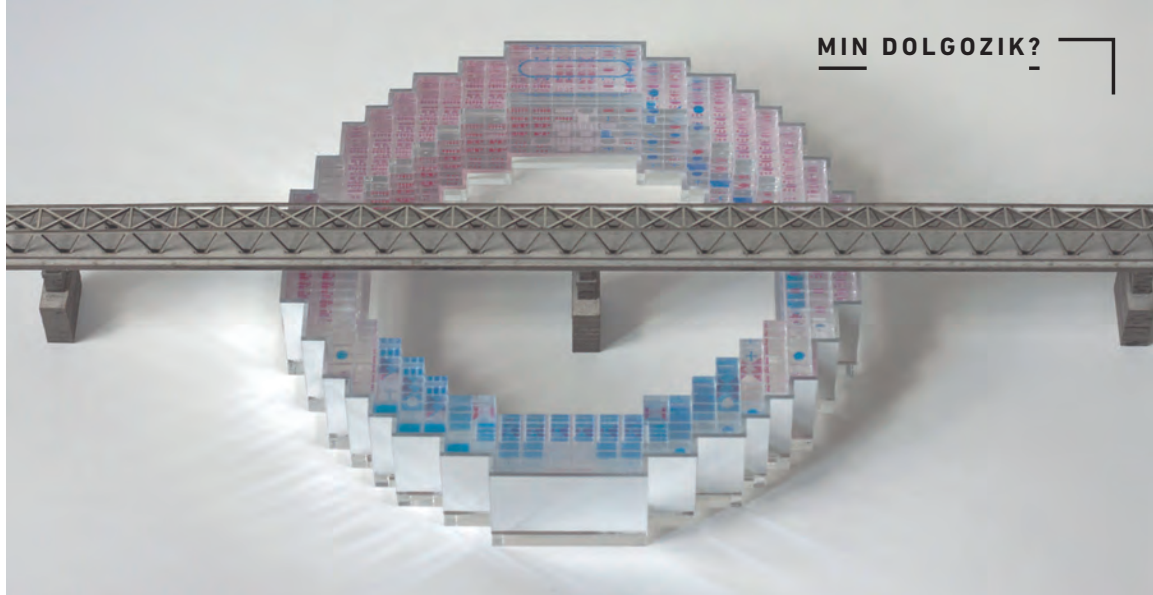
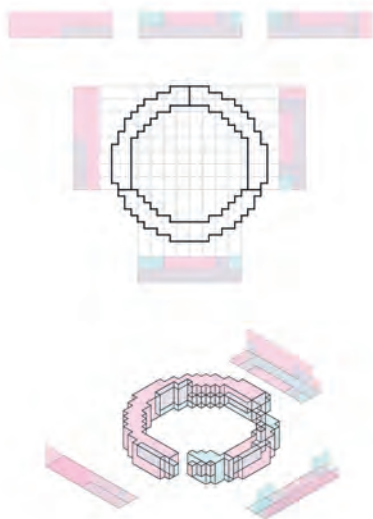
Szerencsémre csak nagyon ritkán csöppentem bele „térpornográf” szakbarbár munkákba. Meg egyébként is sokkal jobban izgat a dolgok miértje, mint az adott, mondhatni kommersz válaszok. Az építészet határterületein viszont lehet releváns kérdéseket feltenni, vagdalkozni és állításokat magunkra vállalni. Ez tetszik nekem. Meggyőződésem szerint a legtöbb építészeti projektnek tagadhatatlanul hitelesebb az elméleti háttere, amelyet sajnos sok esetben kinyír a szexi homlokzat és a magasztos tömeg. A diplomamunkámban ezt szerettem volna elkerülni, azaz nem állt szándékomban föllenteni. Szándékosan sebezhető és pimasz, építészeti alapkritériumoktól mentes manifesztum. Végzős diákként, a sodrásban, csak Rambóként, talpig felfegyverkezve, ám csak félig felkészülten lehet beleállni és ordítva tüzelni. Amint egy kicsit is elkezd mesterkéltté válni az állítás, lesz mibe kapaszkodniuk az acsargóknak és támadhatóvá válik. Tehát Rambónak annyi. A hibáitól működik igazán ez a projekt.

Úgy hallottam, hogy a témaválasztásod nagy port kavart a MOME-n.

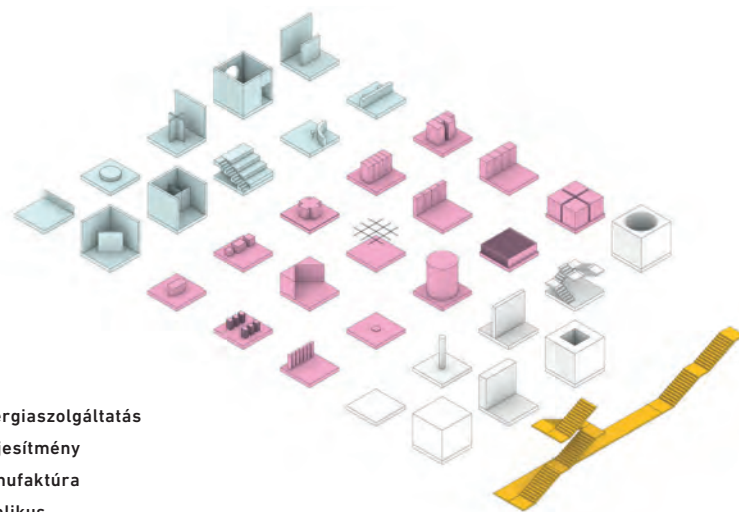
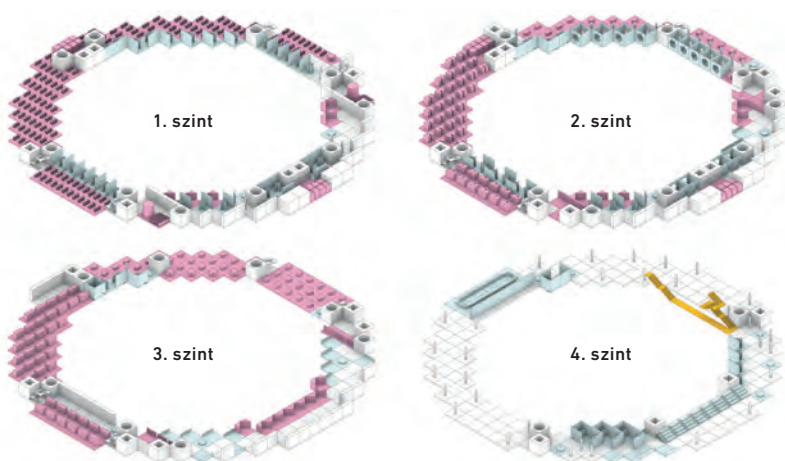
Jó nagyot. Nem vagyok hülye, ilyen nem véletlenül csinál az ember! Alaprajz és metszet nélkül építész diplomát kapni szerintem teljesen jogos. Az elméleti alátámasztásoktól gyakran mentes manifesztumprototípust ért kemény kritikáért pedig külön köszönet jár. Mindazonáltal, a „szak-tucatdolgozat-írás” véleményem szerint az egyetemi létehez méltatlanul porosz utas megoldás.

A 110011 Humán+Gép elv elméletének akkor mi is az alapja?

Az emberek gépekkel kötött szövetsége elfogadott tény. Mindennapi tárgyainkat úgy szeretjük, hogy közben azok megfigyelnek minket, ez a szerelem viszont a gigantikus méretű technológiai cégek kreatúrája. Az elmúlt időkben elképesztő térhódításba kezdtek a félkész műanyagprojektekből elhamarkodottan tőkét nyerő laikusok. Siketnéma tárgyaik képtelenek hasznos információközlésre app-mentesen. Így elányátlanodott buta tárgyaik gyámjaiként használják az átlagfelhasználót. Javaslatom a máig dédelgetett okos tendenciák eltörlése és egy nulladik lépés megalkotása, amely közvetett módon szociális együttműködésre is sarkall. Ez az 110011-rendszer. Elképzelésem egy szuper-

Ember Gép

- 1. szint: Energiaszolgáltatás
- 2. szint: Teljesítmény
- 3. szint: Manufaktúra
- 4. szint: Publikus

számítógép autonóm koordinátorként való beolvasztása egy város infrastruktúrájába és társadalmába, ahol a gépek erőforrásai bárki számára szabadon elérhetőek. Társadalmi integrációját felsőoktatási intézmények diákjainak bevonásával segítem elő. Ez a vegyes csoportból álló „diák elit” felelős a városban szétszórt életminőség-javító szerepet betöltő objektumokért. A tárgyak meghatározott anti-design sztenderdek keretein belül pedig egymással is hasznos információt közlő, városi környezetben érvényesülő játékos algoritmusok.

Ez az elmélet milyen összefüggésbe hozható az építészeti gyakorlattal?
Roppant jó kérdés. Úgy vélem mindig a teória elsődleges, az építészet csak annak következménye. Hajlamosak vagyunk az építészetet mindössze aranymetszésben elhelyezett üvegfelületek, pompás

téglavariációk és kontextus-tartalom vonzata alapján megítélni. Ne már! Ami a fiatalokat érinti, felesleges erőfeszítés lenne e tekintetben felvenni a kesztyűt a kortárs nagygúccal szemben. Másfelől viszont ideje lenne két lábbal a földön állva utat nyesni ebben az izmusmentes mocsárban. Diplomám egy progresszív hangvételű kritika az aktuális társadalmi, technológiai és építészeti tendenciákról. Az elméletet azért formáltam épületszerűvé, mert építészet szakra jártam. Elvégre a célom, hogy gondosan előkészített tézismunkával definiáljam a közeli jövőt. Tehát közelebb hozni az utópia érzetét, majd megvalósítani azt. E gondolatmenet nulladik lépése volt a 110011 és részemről beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Persze az is lehet, hogy alsó-középkategóriás magazin címlapján végzem majd egy csodálatos homlokzatú villával.

